

De geschiedenis van de groep begint met de zoektocht naar avontuur van een groepje Voorburgse jongens in het najaar van 1929. De Sint Martinusgroep is op 23 april 1930 officieel opgericht, als eerste in de gemeente. Het hoofdkwartier, genaamd 'St. Maartenshoeve', was een uitstekende standplaats voor de groeiende groep. Bij het 10-jarig bestaan van de Sint Martinusgroep ging de hele groep op 23 april 1940 op de foto. Kemper, lid van het eerste uur en inmiddels hopman, ontbreekt op de foto. Hij was opgeroepen wegens de mobilisatie.

Kort daarna brak de Tweede Wereldoorlog uit en werd het hoofdkwartier in beslag genomen. Gelukkig wist men het grootste deel van de inventaris en de tenten te redden en te verbergen. In 1941 werden alle jeugdverenigingen verboden. Jeugdleiders mochten zich niet meer met de jeugd bemoeien, tenzij als leider van de Nationale Jeugdstorm van de NSB. In het geheim bleven de bijeenkomsten echter doorgaan, in verschillende gezelschappen. Er was een 'mondharmonicaclub', een 'toneelclub' en een 'natuurkundeclub'. Helemaal verzonnen waren de namen niet, er werden daadwerkelijk uitvoeringen gegeven door het orkest van twintig jongens met mondharmonica's.

Omdat het hoofdkwartier niet meer gebruikt kon worden, vonden de bijeenkomsten plaats in een achterkamer van een winkel aan het Oosteinde. In april 1944 werden plannen gemaakt om het scoutingwerk weer openbaar op te pakken. Van zes misdienaars werd de Valkenpatrouille gevormd en kort daarna de Arenden. Eén van hen schreef daarover: "Veel was het niet, maar wel hadden we een grote dosis enthousiasme en een heleboel vrije tijd. Immers de scholen hadden vrij en de dagen vulden zich, behoudens het dienen van vele rouwmissen (soms drie op één dag), het kappen en zagen van hout en het in de rijen staan voor de gaarkeuken, met verveling." In augustus van dat jaar gingen enkele jongens op kamp naar Seters (gemeente Oosterhout). Er werd geslapen in een boerderij. Hier konden de jongens voor het eerst weer ervaring opdoen met kompaslopen en koken. Eigen keukens konden ze op last van de bezetter eveneens niet neerzetten. Kort na het bombardement op het Bezuidenhout in maart 1945 boden enkele scouts hun diensten bij het ziekenhuis St. Antoniushove aan. Zij verrichtten hiervoor koeriersdiensten omdat het telefoonnet grotendeels plat lag. Verder verzamelden ze warmwaterkruiken en verrichtten hand- en spandiensten voor ziekenverzorgers.

Op 23 april 1945 vierde de Sint Martinusgroep het 15-jarig jubileum in het geheim. Een groter verschil met het 10-jarig jubileum is haast niet denkbaar. Waar in 1940 de volledige groep nog kon poseren voor het eigen hoofdkwartier, werd het 15-jarig jubileum in klein gezelschap herdacht in Oosteinde 94, één van de locaties waar de groep in de oorlogsjaren stiekem bijeen is blijven komen.

Meer informatie

[Haesburgsche Courant by St. Maarten-Hildegard - issuu](#)

[Geschiedenis - SMHG](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.